

Cum vor să corupă următoarea generație pentru a o distruge

👤 CrossRoads 📁 Analize ⌚ august 15, 2023august 29, 2023 ≡ 8 minute
de Brandon Smith

(Notă: paragrafele din partea introductivă a articolului se referă la starea ideologizată a învățământului și a multor profesori din SUA; în România, din fericire, nu am ajuns în acel punct, poate și pentru că momentan învățământul românesc are alte probleme, însă încet încet pornim și noi pe acel drum; a doua parte a articolului este însă extrem de relevantă și pentru noi)

Săptămâna trecută, Asociația Națională pentru Educație (A.N.E.), cel mai mare sindicat al profesorilor din SUA, a oferit îndrumări privind utilizarea simbolurilor activiste progresiste în școlile publice. Ca parte a sfaturilor lor pentru profesori, le-au recomandat acestora să încalce eventualele reguli locale care interzic propaganda *woke* și să afișeze în clase unele elemente precum steagurile curcubeu și cele Black Lives Matter. Acest lucru este adesea citat ca mijloc de a „începe o conversație”, o modalitate prin care profesorii pot ocoli regulile școlii. S-ar putea să nu poată petrece fiecare zi oferind lecții despre concepte *woke*, dar dacă un copil va pune o întrebare despre steagurile din cameră, atunci profesorii pot oferi imediat „context”.

A.N.E. a fost una dintre principalele forțe motrice din spatele introducerii ideologiei *woke* în școlile publice. Aproximativ 97% din strângerile lor de fonduri politice se îndreaptă spre candidații Partidului Democrat. Ei par să fie obsedați de îndoctrinarea copiilor cu progresism, cu lecții axate pe Teoria Critică a Rasei, propaganda genului fluid și socialism corporatist. Dacă vrei să știi de unde vine acest val brusc de cultism pentru justiție socială (rasială, LGBT, climatică) în rândul tinerilor americani, profesorii progresiști și A.N.E. sunt de vină.

Țineți cont de faptul că sindicatele profesorilor îi încurajează pe membrii lor să încalce legea și să riște să-și piardă locurile de muncă, doar pentru a amplifica îndoctrinarea politică a copiilor. Contrar opiniei populare, profesorii *nu* au dreptul la liberă de exprimare la muncă, în exercițiul actului de educație. Poate că profesorii *woke* se visează a fi Robin Williams în „Dead Poets Society” luptând împotriva sistemului, dar adevărul este că ei nu luptă împotriva sistemului, ci *ei sunt* sistemul. Există numeroase motive pentru care sunt necesare reguli pentru conduita profesorilor.

Profesorii narcisiști sunt paraziți care văd clasa ca pe un loc unde au dreptul să fie lăsați să se afirme. Ei îi văd pe copiii din clasa lor ca pe un public captiv de la care pot extrage atenție, admirație și justificare. Îi privesc pe părinți ca fiind inferiori și își tratează elevii ca pe propriile lor marionete pentru modelare și

control.

În mintea lor, copiii nu aparțin părinților, ci aparțin „societății”. Educatorii progresiști se văd pe ei înșiși ca fiind păstori binevoitori aleși de colectiv pentru a condiționa mințile generației următoare. Predarea academică este o chestiune secundară – *fabricarea* noilor recruți progresiști este mai importantă pentru ei. Aceasta este reșeta pe care au ales să moară – și nu se vor retrage. Ei au făcut limpede tuturor că ținta lor principală este copilul.

Cu siguranță, cultul *woke* pierde avânt în ultima vreme. Chiar și copiii încep să lupte împotriva lui – conservatorismul a atins cea mai mare pondere printre băieții de liceu din ultimii ani. Ei sunt sătui. Dar există motive bune pentru care stânga progresistă implementează războiul psihologic împotriva tineretului american. Să examinăm ceea ce consider a fi primele trei motive...



Motivul 1: *Tinerii sunt cei mai vulnerabili din punct de vedere economic*

Stânga progresistă politică se bazează pe exploatarea disparității economice pentru a-și menține puterea. Cu cât situația financiară națională este mai bună, cu atât au mai puține pîrghii pentru a menține populația sub control. Aparent, ei luptă împotriva problemelor precum „inegalitatea de clasă” tot timpul, dar, în realitate, cu cât diferența de bogăție este mai mare, cu atât progresiștii au adesea mai multă putere.

Generația Z, de exemplu, a fost îndoctrinită din copilărie cu ideea că s-a născut într-o perioadă de disperare economică istorică, cu care generațiile anterioare nu au avut de-a face. Mulți dintre acești copii au în jur de 20 de ani și tocmai au terminat facultatea doar pentru a descoperi că au o diplomă inutilă într-un domeniu cu perspective slabe de angajare, și, pe lângă asta, datorii de zeci de mii de dolari pentru împrumuturile pentru taxele studențești. Se simt ca și cum ar fi fost înșelați – și într-un fel, au și fost.

Au fost hrăniți cu o narațiune care le spunea că odată ce ajungi la vârsta adultă ai dreptul la un salariu decent și la perspective solide de carieră, și că o diplomă universitară este un bilet de aur către prosperitate. Ei își imaginează că ar trebui să devină rapid proprietari și că viața pur și simplu trebuie să

se ajusteze nevoilor lor. Ei cred că așa a fost pentru generația Baby Boomers sau pentru Generația X, și că-n schimb au primit doar firimiturile unei ere mai prospere pe care generațiile anterioare le-au risipit.

Aceasta este o prostie.

Majoritatea oamenilor care ajung la 20 de ani nu se lansează direct într-o carieră și nu capătă imediat o casă sau un apartament bun; de obicei, încep de jos și construiesc în timp. Stânga progresistă, însă, s-a cățarat pe necazurile în creștere ale tineretului și le-a dat pe cineva pe care să învinovățească: „supremații albi” sau „patronii”.

Motivul 2: Tinerii sunt cei mai vulnerabili din punct de vedere biologic

Acesta este un subiect complex, dar să ne rezumăm la chestiunea de bază: hormonii. Adolescenții se află prin firea lucrurilor într-o vâltoare hormonală, iar acest lucru poate fi exploatat. Fetele, de exemplu, pot fi foarte afectate de nivelurile ridicate de estrogen, care le pot face extrem de sensibile la a obține aprobarea celorlalți și le pot determina să ia decizii bazate pe cea mai mică schimbare în dinamica socială. Băieții sunt înrobiți de niveluri în creștere de testosteron, ceea ce îi face agresivi și competitivi. Acest lucru poate fi canalizat spre comportament violent, dacă nu sunt ghidați în mod corespunzător.

Acesta nu este neapărat un lucru rău; testosteronul este motivul pentru care bărbații sunt bărbați și este esențial pentru dezvoltarea noastră ca specie. Problema este că, în cultura modernă, tinerii nu sunt învățați cum să-și canalizeze această energie într-un mod constructiv. Acesta este motivul pentru care văd atât de mulți bărbați tineri alăturându-se grupurilor protestatare extrem de violente, pentru cauze extrem de discutabile (BLM; LGBT, etc). Ei nu știu ce să facă cu energia lor, așa că o folosesc pentru a distruge în loc să creeze.

Progresismul politic a sesizat această vulnerabilitate și a ales să o exploateze. Progresiștii știu că tinerii sunt bomba cu ceas a societății, iar dacă vor putea prelua controlul asupra lor, atunci pot controla viitorul. Părinții ar trebui să fie în primul rând apărătorii copiilor lor, dar în cultura modernă, părinții sunt adesea, fără să-și dea seama, cei mai mari trădători. În loc să-și protejeze copiii, mulți îi lasă să cadă pradă ideologiilor veninoase ale progresismului.

Este timpul pentru părinții normali să ia măsuri. Dacă nu vă protejați copiii de cultul *woke*, atunci nimeni altcineva nu o va face. Unul dintre cele mai bune moduri de a face acest lucru este să începeți acasă, învățându-i pe copiii voștri despre valorile și principiile tradiționale. Un alt mod este să vă implicați în școlile lor și să faceți presiuni asupra consiliilor școlare și a administratorilor pentru a elimina ideologiile progresiste (LGBT, BLM, "pro-diversitate" etc) din curriculum. Nu lăsați progresismul să distrugă viitorul copiilor voștri.



Motivul 3: *Tinerii sunt disperați să găsească un sens vieții*

Pentru cei care își pot aminti de perioada adolescenței și tinereții, era ceva obișnuit să fii obsedat de destinul personal aproape la fel de mult ca de sex. În societatea occidentală se pune mult accent pe celebritate și pe a lăsa o urmă în societate. Toată lumea visează să fie cunoscută, să fie apreciată, să conducă o mișcare care să schimbe lucrurile în bine, să lase cumva o amprentă în lume. Adevărul este că, statistic vorbind, majoritatea covârșitoare a oamenilor vor face foarte puțin pentru a lăsa o amprentă în lume așa cum și-o imaginează.

Probabil unul dintre cele mai înspăimântătoare lucruri pe care le realizează persoanele obișnuite la adolescență sau la vârsta de 20 de ani este faptul că nu sunt speciale. Nu se nasc cu o măreție înăscută și nu sunt predestinate pentru statutul de mesia. Dacă vor să facă ceva extraordinar ca indivizi, vor trebui să muncească din greu pentru asta. De fapt, majoritatea oamenilor care realizează lucruri mărețe nu sunt neapărat mai inteligenți decât cetățeanul obișnuit, ci pur și simplu depun efortul pe care alții refuză să îl facă.

Apoi, sunt cei care caută scurtături. Atracția unui scop ce poate fi atins instantaneu și a unei atenții imediate nu a fost niciodată mai puternică decât este astăzi în era digitală. Rebelii fără o cauză erau înainte izolați unii de alții și astfel erau mai puțin predispuși să facă ceva stupid. Acum, acești oameni se conectează unii cu alții într-o fracțiune de secundă și se pot organiza într-o clipită în mulțimi fără minte.

Progresiștii îți ușurează găsirea unui țel dacă ești tânăr – nu trebuie să faci niciun efort pentru asta. Nu trebuie să lupți sau să perseverezi. Nu trebuie să fii creativ sau inventiv. Nu trebuie să concurezi sau să ajungi în vârful piramidei. Tot ce trebuie să faci este să distrugi. Trebuie doar să te sui pe zidurile și structurile pe care alte persoane le-au construit înaintea ta și să le arzi până la temelii. Atât. Este simplu.

O mișcare politică lipsită de rușine este greu de învins, fie și numai pentru că binele și răul nu mai sunt un factor relevant în a lua parte la ea. Când justificarea se bazează pe emoții, impuls și autoglorificare mai degrabă decât pe rațiune și conștiință, nu există niciun mod de a-i descuraja pe acei activiști de la

obiectivele lor. Când distrugerea este singurul ideal, diplomația și dezbaterile sunt de neconceput. E ca și cum ai încerca să negociezi cu o bombă cu ceas sau cu o tumoră cerebrală.

A distruge este cea mai ușoară motivație pentru o mișcare. A crea, construi și conserva e greu. Progresiștii știu că tinerii nu sunt predispuși să stea să gândească zece mutări înainte pe tabla de șah: ei preferă să răstoarne tabla de șah și apoi să se laude cu asta de parcă ar fi câștigat jocul.

Problema e că, dacă sensul este găsit doar în deraieri și incendii iar amprenta lăsată în lume se găsește doar în vanitate, atunci incendiile ar trebui să continue la infinit. Ce se întâmplă însă când nu va mai rămâne nimic de distrus? Există doar două posibile rezultate: fie progresiștii, în fervoarea lor oarbă, ajung să se distrugă unii pe alții, fie elita instituțională păcălește generația următoare să-și construiască propriul gulag. Această din urmă variantă pare să fie jocul final pentru elitele progresiste și globaliste – folosesc tinerii idioți utili ca armă pentru a introduce forțat o schimbare socială masivă, apoi îi vor închide într-o tabără de sclavi și o vor numi Utopia.

Traducere după <https://alt-market.us/the-next-generation-is-being-groomed-for-destruction-heres-why-they-are-vulnerable/> (<https://alt-market.us/the-next-generation-is-being-groomed-for-destruction-heres-why-they-are-vulnerable/>).



Publicat de CrossRoads

Lumea modernă înjosește. Înjosește cetatea; îl înjosește pe om. Înjosește iubirea; înjosește femeia; îl înjosește pe copil; înjosește națiunea (Ch. Peguy) [Vezi toate articolele lui CrossRoads](#)

[Blog la WordPress.com.](#) Nu vinde și nu partaja informațiile mele cu caracter personal